

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/19102,Sreniowski-Jozef.html>
20.05.2024, 11:03

Śreniowski Józef

Data urodzenia 5-02-1947

Józef Śreniowski, ur. 5 II 1947 w Łodzi. Absolwent Uniwersytetu Łódzkiego, Wydz. Ekonomiczno-Socjologiczny (1971).

W III 1968 uczestnik protestów studenckich, wieców pod Biblioteką UŁ, 21-22 III 1968 współorganizator studenckiego strajku okupacyjnego na Wydz. Ekonomiczno-Socjologicznym UŁ; następnie autor i organizator kolportażu ulotek, współzałożyciel grupy dyskusyjno-samokształceniowej; 1968-1969 dwukrotnie zawieszony w prawach studenta. 1968-1975 inicjator (z Jolantą Elkan, Barbarą i Konradem Tatarowskimi, Krystyną Wasielewską) przepisywanego na maszynie samizdatu. 1969-1971 pracownik Muzeum Archeologiczno-Etnograficznego w Łodzi. 1971-1973 organizator akcji pomocy dla rodzin uwięzionych działaczy organizacji Ruch. 1971-1974 doktorant w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie, w 1975 pracownik Wytwórni Filmów Oświatowych w Łodzi, 1975-1977 Spółdzielni Mieszkaniowej Lokator. 1975/1976 współorganizator akcji zbierania podpisów pod listem do Sejmu PRL przeciw planowanym zmianom w Konstytucji. W II 1976 współorganizator (z Mieczysławem Korczakiem, Wiktorem Niedźwiedzkim, Włodzimierzem Gromcem) pomocy finansowej i prawnej dla robotnic Zakładów Przemysłu Dzierwiarskiego Bistona wyrzuconych z pracy za udział w strajku (18 II 1976). VII 1976 - 1977 inicjator i współorganizator pomocy dla represjonowanych z łódzkich zakładów. 1976-1981 członek KOR, następnie KSS KOR, członek redakcji i autor do niezależnego pisma „Robotnik”, autor do „Biuletynu Informacyjnego” KOR/KSR KOR i „Głosu”; obserwator procesów politycznych i rozpraw przed sądami pracy; uczestnik akcji informacyjnych (w tym malowania na murach) w obronie represjonowanych działaczy opozycyjnych i robotniczych (m.in. w Tarnobrzegu, Sandomierzu, Grudziądzu, Karsznicach - w obronie Edmunda

Hasło wydrukowane w **Tom II**

Zadrożyńskiego, Jana Kozłowskiego i Tadeusza Kolany); organizator działalności wydawniczej w Łodzi. 1977-1978 współzałożyciel niezależnego pisma „Kronika Łódzka”, organizator dodruków „Robotnika”, hurtowego kolportażu w Łodzi, dostaw „Robotnika” do Radomia, Gdańska, Nowej Huty i na Śląsk. W V 1978 uczestnik 9-dniowej samotnej głodówki w Łodzi w obronie aresztowanych Błażeja Wyszowskiego oraz Edwarda Wojciecha Jeśmana i Elżbiety Lewińskiej. W 1979 współautor i sygnatariusz Karty Praw Robotniczych. Ponad sto razy zatrzymywany na 48 godz.

VII-VIII 1980 wspomagał strajki w Lublinie i na Wybrzeżu; obsługiwał wraz z Jackiem Kuroniem telefoniczny punkt informacyjny w jego mieszkaniu; z Anną Bazel, Aleksandrą Saratą i Janem Narożniakiem monitorował strajki m.in. w Miejskich Zakładach Komunikacyjnych i Miejskim Przedsiębiorstwie Oczyszczania w Warszawie. Zatrzymany 18 VIII 1980 razem z J. Kuroniem, wywieziony do Łodzi, zwolniony po 48 godz.; pojechał do strajkujących w Stoczni Gdańskiej im. Lenina. Od jesieni 1980 doradca Ogólnopolskiej Sekcji Włókna i Skóry „S”, redaktor biuletynu „Serwis Włóknarzy”; współzałożyciel Międzyzakładowej Oficyny Wydawniczej MOWa w Łodzi; IX/X 1981 gość I KZD; współpracownik Agencji Prasowej Solidarności. 22 XI 1981 sygnatariusz deklaracji ideowej Klubów Rzeczypospolitej Samorządnej Wolność-Sprawiedliwość-Niepodległość.

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Łęczycy, Łowiczu, 18 VIII 1982 zbiegł ze szpitala w Łowiczu. W ukryciu w Krakowie; założyciel drukarni prasowej pracującej dla podziemnych struktur „S” Małopolski. 22 X 1984 aresztowany, 11 II 1985 skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łodzi na karę 2 lat i 4 mies. więzienia, w drugiej instancji zmniejszoną do 2 lat, osadzony w ZK w Braniewie (V/VI 1985 uczestnik głodówki solidarnościowej z ks. Sylwestrem Zychem), następnie w ZK w Łęczycy (trzykrotnie pobity przez służbę więzienną, m.in. z Andrzejem Filipczykiem, Jerzym Kajakiem, Krzysztofem Gosem, Mirosławem Andrzejewskim, Tadeuszem Wypychem, Markiem Łuczakiem, 6 III - 17 VII 1986 prowadził samotną głodówkę w obronie Czesława Bieleckiego); 7 IX 1986 zwolniony na mocy amnestii. W 1987 organizator łódzkiego biura Komisji Interwencji i

Praworządności „S”.

1999-2000 pracownik Komisji POiW „S” Łódź-Bałuty,
2000-2005 bezrobotny, 2005-2006 pracownik Spółdzielni
Socjologicznej Przedsięwzięcie, od 2007 IPN Oddział w Łodzi.
W 1997 założyciel Stowarzyszenia Solidarności Społecznej,
2005-2006 członek Stowarzyszenia Wolnego Słowa, w 2007
założyciel Stowarzyszenia Ślad.

Odnaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia
Polski (2006).

15 III 1968 – 24 IX 1974 rozpracowywany przez Wydz. III
KM/KW MO w Łodzi w ramach KE krypt. Socjolog; 1976-1989
przez Wydz. III KW MO/WUSW w Łodzi w ramach SOR krypt.
Klub.

Wiesław Maciejewski

[Łódź, Region Ziemia Łódzka](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)